

Η ΩΡΑΙΟΤΕΡΕΣ ΕΡΩΤΙΚΑΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙΣ

Της 'Ιωσηφίνας προς τον Ναπολέοντα

Είσαι άδικος, αγαπημένε μου !
 Τά παράπονά σου μου έρραγίσαν την καρδιά... Μου λές ότι δια-
 σκεδάσω. "Ήμουν από το πρωί στην Πηγηκπίσησ Φερού, ή όποια
 ήταν άρρωστη και με ζητούσε... "Όταν έφθασα μου έλπαν ότι ήλθεσ
 το πρωί και έφυγες την νύχτα.
 Δέν μπορώ να σου περιγράψω πώς λυπήθηκα, άγάπη μου. Έγώ
 πού νοσταλγούσα τον άνδρα μου ίσσο καιρό τώρα, να μη τον ιδώ !
 Τη νύχτα έβρεξα τό μαξιλάρι μου με τα δάκρυά μου. Πρώ παν-
 τός με έλύπησε ό πικρός τόνος, με τον όποιο μου μιλάς.
 Είνε άνάγκη να σου έπαναλάβω πώς σε λατρεύω και είμαι ύπε-
 ρήφανη για την άγάπη σου;
 Γράψε μου και πές μου πότε θα σε ιδώ ..
 Νά με είδοποιήσεις για να μη συμβή και πάλι
 καμιά παρεξήγησης
 Θά σε περιμένο με άγωνία.

Δική σου

'Ιωσηφίνα

'Ο Ναπολέον προς την 'Ιωσηφίνα

Στρασβούργον

Είμαι πολύ καλά, σ' ευχαριστώ. Φεύγω
 με τη Στουτγάρδη, θα φθάσω εκεί άπόψε.
 Άρχίζου τα μεγάλα γυμνάσια.
 'Ο στρατός της Βιρτεμβέργης θα ένωθή με
 τον ίδιό μου αύριο.
 Σ' αγαπώ. Πολλά φι-
 λιά στην 'Ορτενσία.

'Ο Βοναπάρτης ου

Του Σατωβριάνδου προς

την κ. ντε Κουστίν

Πώς είσαι σήμερα ;

"Έχω μιά μεγάλη μελαγχ-
 χολία στην καρδιά. Τη
 νύχτα σε είδα στον ύπνο μου. Φορούσες κόκκινο φόρεμα και μαρ-
 γαριτάκια στό λαιμό .. Λέες πώς είνε κακό δνειρο αυτό. Έγώ δέν
 πιστεύω τό δνειρο. Μά ξέρω πώς άρχισες ν' άπομακρύνεσαι από
 μένα. Τά μάτια σου με άποφεύγουν, και μου μιλάς σιγανά...
 Γιατί ; Γιατί μου λές παράξενα λόγια ; ...

"Ω ! παιδί μου, φοβοῦμαι για την άγάπη μας... Ήταν τόσον
 μεγάλη, ώστε μ' άφινε να έλπίζω τον άληθινό παράδεισο. Τώρα
 όμως νοιώθω πώς δέν είσαι πειδί ή ίδια..

"Εν τούτοις έλπίζω ακόμα. Ίσως έξυπνήση μέσα στην καρδιά
 σου ή παλιά άγάπη. "Ισσο...
 Σατωβριάνδος

Του ίδιου προς την ίδιαν

Τό Σάββατο θα είμαι στό Παρίσι και θα σε ιδώ στην εκκλη-
 σία την Κυριακή... Πολλά έχω να σου ειπώ, μά αυτή τη στιγμή
 ύποφέρω τόσο πολύ, πού δέν βλέπω τί σου γράψω. Καληνύχτα, ά-
 γαπημένη μου ! Θά πέσω να κοιμηθώ με τη σκέψι σου και με τό
 τραγούδι του άηδονίου, πού έχρεται κάθε βράδυ στον κήπό μου.
 Θά του πώ τό όνομα της φίλης μου.
 Σατωβριάνδος

Του Μιραμπώ προς την Σοφίαν

Σ' αγαπώ !... Ξέρω πώς είμαι άσχημος και ξέρω πώς καμιά
 γυναίκα δέν με προσέχει... Μά τί
 με νοιάζει ; "Όταν σ' άναπολώ, δ-
 ταν βλέπω τό γλυκό πρόσωπό σου
 και άκούω τη χαριτωμένη κουβέντα
 σου, τά ξεχνώ όλα, και τη μοναξιά
 μου και την περιφρόνηση των άλ-
 λων γυναικών... Καμιά άλλη γυ-
 ναίκα δέν ύπάρχει στον κόσμο πειδί
 καλή από σένα. Είσαι ή ζωή μου,
 ή έλπίδα μου και τό μέλλον μου, ό
 ήλιός μου και ή παρηγοριά μου.
 Μη με ξεχνάς ! Άφού έβρεις
 πώς τό γέλιο σου και ή γλυκειά
 ζωή σου μου δίνουν ζωή, μιλα μου
 και γέλα μου, χαριτωμένη μου φί-
 λη ! Μη με ξεχνάς !
 Δικός σου για πάντα
 Μιραμπώ

Νόμος του κόσμου είν' ή φθορά ! και δε θε να χορτάση
 "Η φοβερή δρατόνκισσα πριν καταπιή την πλάσι. Α. Βαλαωρίτης

Της Μαίρης Κλαρκ προς τον Κλαύδιο Φωριέλ

Μου είνε άδύνατο να περάσω όλη την ήμέρα χωρίς να ξέρω
 όρισμένως άν θα σε ιδώ άπόψε. Γι' αυτό σου γράφω. Έλα άπόψε,
 έλα και αύριο και μεθαύριο... "Αν δέν μπορήσ, πέρασε τουλάχιστο
 να σε ιδώ. Δέν άπνηγνισα όπως έπρεπε εις τό χαριτωμένο γραμμα-
 τάκι σου. Πρέπει όμως να ξέρης ότι δέν κάνω κανένα σχέδιο χω-
 ρις σεένα... Πάντα ύπηρεξες μυστηριώδης για μένα και μου έκρυβες
 τά μυστικά σου, κακέ.

Έγώ όμως σε συγχωρώ και σου δηλώνω ότι τό παρόν και τό
 μέλλον μου περιστρέφονται σε σενα άγάπη μου ! Και πάλι σε πα-
 ρακαλώ να έλθης άπόψε, όπως μου τό ύποσχέθης. Θυμήσου με,
 άγγελέ μου.
 Μαίρη

Της ίδιας προς τον ίδιο

'Αγαπημένε μου,

Θά σε περιμένο! Μην άργήσης. Κάθε στιγμή είνε χρόνος για
 μένα. Θά βάλω τό κλειδί στην πόρτα και θα άνεβώ στό μπαλ-
 κόνι να περιμένο.

'Αφού είνε τόσο φθινή ή ζωή στη Φλωρεντία, όπως μου γρά-
 φεις, γιατί δέν πάμε να ζήσουμε εκεί ; "Έχω άρκετά χρήματα και
 για τους δύο μας. Αλλάς ό χωρισμός μάς κάνει και
 ύποφέρουμε άδικο μαρτύρια. "Ετσι θα χάσουμε τά
 καλύτερά μας χρόνια, παιδί μου ! 'Εσύ θα μπορού-
 σες να εργασθήσ θανάσια στή θεία αυτή πόλι... Θά
 είμεθα εύτυχεις. "Ενώ σήμερα σπαταλάμε τόσα χρή-
 ματα για να έξασφαλισουμε με συνάντησι. Αυτός
 δέν είνε καλός λογαριασμός. Θά έξούσαμε μαζί,μαζί,
 διαρκώς, ήμέρα και νύχτα.. Άγάπη μου, συλλογίσου
 καλά πριν άπαντήσης στην πρότασί μου.

Μη με κάνης περισσότερο δυστυχισμένη. Σε θέλω κοντά μου. Σ'
 αγαπώ.
 Μαίρη

Του Μιραμπώ προς την Σοφίαν

Τό γράμμα σου με εύρηκε άπελπισμένο και άρρωστο. Τί παρη-
 γοριά πού έχωσ στην καρδιά μου... δέν φαντάζεσαι ! 'Ο πυρετός
 με έκαι και τό γράμμα σου με θρόσισε, άγάπη μου. Τό έσφιξα
 στην καρδιά μου και ευχαριστήσα εκείνον πού σε έβαλε στον δρό-
 μο μου. Γλυκειά μου, αγαπημένη μου Σοφία,μ' αγαπάς και σύ τό
 μαντεύω από την άνησυχία σου.

Τρέμεις για μένα, για την ύγεια μου και με ρωτάς άν σε σέ-
 πτωμαι...

Τί εφώτισε ! Διαρκώς έχω μπροστά μου τά γλυκά σου μάτια.
 "Η ήμέρα πού θα ξαναϊδωθούμε πλησιάζει. Θά με εύρης άλλαγ-
 μένο. "Αλλά δικόν σου, όλον δικόν σου. Σε άφινω. Καλή νύχτα.

Μιραμπώ

Του Μ. Ναπολέοντος προς την 'Ιωσηφίνε

Μιλάνο

Φθάνω στό Μιλάνο, τρέχω σάν τρελλός σπήτι σου, άφού τά ά-
 φησα όλα για να σε ξαναϊδώ, να σε
 σφιξω στην άγκαλιά μου... Δέν
 σε εύρηκα ! Διασκεδάσεις, πηγαί-
 νεις στους χορούς και της έσπερι-
 δες. Φεύγεις όταν έχωμαι σε σε-
 να. Δέν σκέπτεσαι τον Ναπολέ-
 οντα. Δέν είνε άγάπη αυτό πού
 αισθάνεσαι για μένα. Είνε ένα κα-
 ρέτσιο πού πέρασε...

Τώρα είμαι για σενα ένας ξε-
 νος ! Ξέρω ότι ύπάρχει παρηγορία
 στους πόνους και την πληγή της
 ζωής, αλλά δέν περιμένα από
 σενα τόση άδιαφορία, 'Ιωσηφίνα !
 Θά μείνω εδώ έως τά μεσοδυ-
 χια. Μην άνησυχής. Πήγαινε σιάς
 διασκεδάσεις σου. Είσαι κατωμένη
 για όλες της εύτυχίες και για
 όλους τους θριάμβους. Οί άλλοι είνε εύτυχεις πού άπολαμβάνουν
 την γλυκειά παρουσία σου και μόνον ό άνδρας σου είνε δυστυχι-
 σμένος, πολύ, πολύ δυστυχισμένος.
 Βοναπάρτης

